

обыкновены-те даноцы. А Леонъ не направи само тїа, но заповѣда юще да сѧ некоздава рѣчъ-та сватыи, нито на сама-та свата Богородица, но да сѧ викатъ Апостолъ Петръ, мѣченикъ Георгій и прочаа. А прїемници-те мѣ сѧ тавиха жестоки не-прїатели на монаси-те, и люти гонители на кла-наюры-те сѧ на икони-те; понеже у кoi-то намѣ-рала иконы счопуваха ги у гложы-те имъ, от-гдѣто сѧ и называюта иконосчѣпници.

Константинъ же, сына и наследника Леоновъ, прѣменованный Копронимъ, когато сѧ крести, дово-ди въ Константинополь отз Никомидіа нѣкой постникъ, именемъ Стефанъ, похвалиаемъ за добро-дѣтель-тѣ; и сѧ стараше, да го привличе на своя-ти си стѣрнѫ, но той понеже неща да го послѣ-ша, уби го; това пострада Андрей Кѣцникъ и дрѹ-гий: събра же въ Константинополь соборъ противъ сваты-те иконы, отз триста и тридесать и осамь епископи, въ лѣто отъ Христы седамстотань и пе-десето, гдѣто сѧ не намѣри не единъ отз Патрі-арси-те. Въ тоа соборъ проклеаха кiто идолосло-жители кoi-то иматъ, или крѣлатъ иконы, и пра-ватъ ушъ противъ Божиє-то повѣленїе, и отечески-те догматы, и называюта тоа соборъ седьмый все-ленскій.

Глава 70.

За седьмой-атъ вселенскій соборъ
въ Нікеї.

Послѣ смѣрть-тѣ Копронимовъ и сына мѣ Леона, прїе управлениe-то Йрїна, вмѣсто невозрас-